ועכשיו הלוה צריך להעמיד בפני בית המשפט את הערב שלו, ואם הוא לא יעשה כן, יכול בית המשפט לפסוק את הסכום שנקבע בשטר נגד הערב.

ואם הלוה לא יחזיר את ההלוואה במועד שנקבע בשטר, יכול המלווה לתבוע את הלוה בבית המשפט ולדרוש ממנו את הסכום שנקבע בשטר, וכן את הוצאות המשפט ושכר טרחת עורך הדין שלו.

אם הלוה לא יחזיר את ההלוואה במועד שנקבע בשטר, יכול המלווה לתבוע את הערב בבית המשפט ולדרוש ממנו את הסכום שנקבע בשטר, וכן את הוצאות המשפט ושכר טרחת עורך הדין שלו.

ואם הערב לא יחזיר את ההלוואה במועד שנקבע בשטר, יכול המלווה לתבוע את הלוה ואת הערב בבית המשפט ולדרוש מהם את הסכום שנקבע בשטר, וכן את הוצאות המשפט ושכר טרחת עורך הדין שלו.

ואם הלוה לא יחזיר את ההלוואה במועד שנקבע בשטר, יכול המלווה לתבוע את הלוה בבית המשפט ולדרוש ממנו את הסכום שנקבע בשטר, וכן את הוצאות המשפט ושכר טרחת עורך הדין שלו.

ואם הערב לא יחזיר את ההלוואה במועד שנקבע בשטר, יכול המלווה לתבוע את הערב בבית המשפט ולדרוש ממנו את הסכום שנקבע בשטר, וכן את הוצאות המשפט ושכר טרחת עורך הדין שלו.

ואם הלוה לא יחזיר את ההלוואה במועד שנקבע בשטר, יכול המלווה לתבוע את הלוה ואת הערב בבית המשפט ולדרוש מהם את הסכום שנקבע בשטר, וכן את הוצאות המשפט ושכר טרחת עורך הדין שלו.

ואם הערב לא יחזיר את ההלוואה במועד שנקבע בשטר, יכול המלווה לתבוע את הערב בבית המשפט ולדרוש ממנו את הסכום שנקבע בשטר, וכן את הוצאות המשפט ושכר טרחת עורך הדין שלו.

ואם הלוה לא יחזיר את ההלוואה במועד שנקבע בשטר, יכול המלווה לתבוע את הלוה ואת הערב בבית המשפט ולדרוש ממנו

ואת כוכב הוא הפתח אשר ישוב בו הכהן אל הבית לראות את הנגע ואם לא פשה הנגע בעור הבית אחר הסגר את הבית וטהר הכהן והנה הנגע כהה מעט בעיני הכהן מראה הנגע לא פשה בעור הבית וצוה הכהן ונתצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתם אל מחוץ לעיר אל מקום טמא ואת הבית יקצע מבית סביב ושפכו את העפר אשר קצעו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח ויקצע את הבית: ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחרי הסיר את האבנים ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטיח: ובא הכהן והראה אם פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא את האבנים יתץ ואת עציו ואת כל עפר הבית יקח ויצא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: והאיש הבא אל הבית כל ימי הסגיר אתו יטמא עד הערב: והשכב בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית יאכל את הבית ובא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית והכהן טהר את הבית כי נרפא הנגע: ולקח לחטאת את שתי הצפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזוב: ושחט את הצפר האחת אל כלי חרש על מים חיים: ואת העץ הארז ואת האזוב ואת שני התולעת ואת הצפר החיה יקח אתם ואת הצפר החיה יטבל בדם הצפר השחטה ובמים החיים והזה אל הבית שבע פעמים: וחטא את הבית בדם הצפר ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארז ובאזוב ובשני התולעת: ואת הצפר החיה ישלח אל מחוץ לעיר אל פני השדה וכפר על הבית וטהר:

זאת תורת כל נגע הצרעת ולנתק: ולצרעת הבגד ולבית: ולשאת ולספחת ולבהרת: ללמד ביום הטמא אתו ואת הבגד ואת השתי ואת הערב ואת כל כלי העור במה יטמא בהם: ואת

ד"ר, מה שלום כבודך? ראיתי שכבודך מרבה לנסוע לחוץ לארץ. אולי יש
לך עסקים שם?

ד"ר, אם לשון הקודש היתה מספקת לצרכי המסחר, לא הייתי נוסע לחוץ לארץ.
אבל מכיון שאין לשון הקודש מספקת לצרכי המסחר, אני נוסע לחוץ לארץ
ומדבר בלשון המקומית.

ד"א, כיון שכבודך יודע לדבר בלשון המקומית, למה אין כבודך מלמד את
בניך לדבר בלשון המקומית?

ד"ר, אם אלמד את בני לדבר בלשון המקומית, הרי הם יהיו כמו הגויים
ולא יהיו יודעים לדבר בלשון הקודש.

ד"א, הרי כבודך אומר שאין לשון הקודש מספקת לצרכי המסחר, ואם כן
מוטב שילמדו את בניך לדבר בלשון המקומית, כדי שיהיו יודעים לדבר
בלשון הקודש ובלשון המקומית.

ד"ר, אם אלמד את בני לדבר בלשון המקומית, הרי הם יהיו מדברים בלשון
המקומית בלבד, ולא ידעו לדבר בלשון הקודש. ואם אין יודעים לדבר בלשון
הקודש, איך יתפללו לפני המקום ברוך הוא?

ד"א, אם כן, מוטב שלא ילמדו את בניך לא לשון הקודש ולא לשון המקומית,
כדי שלא יבואו לידי ביטול תורה ומצות.

ד"ר, אם אין לומדים את בני לא לשון הקודש ולא לשון המקומית, הרי הם
יהיו בורים ועמי הארצות, ואין בורים ועמי הארצות יכולים לעמוד על
התורה ועל המצות.

ד"א, אם כן, מוטב שיהיו בניך בורים ועמי הארצות, ויהיו יודעים לעמוד
על התורה ועל המצות, מלהיות בורים ועמי הארצות, ואינם יודעים לעמוד
על התורה ועל המצות.

ואחרי שיגיד לפניו שלשה דברים אלו ואחר כך יתחיל בתפלה. ומי שאינו יודע לומר כן יאמר בלשון שיבין ויכוין לבו. ואם אינו יודע לומר בשום לשון יכוין בלבו ויאמר בתוך תפלתו כל מה שיוכל לומר בלשון הקודש. ואם אינו יודע לומר אלא דבר אחד יאמר אותו דבר אחד פעמים הרבה עד שיכוין בלבו. ואם אינו יכול לכוין בלבו יאמר בשפתיו אבל לא בקול רם כדי שלא ישמעו אחרים. ואם אינו יכול לומר בשפתיו יכוין בלבו ויחשוב כאלו אומר בשפתיו. ואם אינו יכול לכוין בלבו ולא לומר בשפתיו אלא שיכול לומר בקול רם כדי שישמעו אחרים אינו יוצא בזה ידי חובתו. ואם אינו יכול לומר בקול רם כדי שישמעו אחרים

תשובה

בענין אלמנה אם יש חיוב מזונות על בעלה אחר שנפל ברשות ב"ד בעת שהיתה נשואה לו, ואח"כ נתגרשה ממנו ונשאת לאחר, ואח"כ נפל הראשון ברשות ב"ד ומת בלא בנים, אם יש חיוב מזונות על הראשון מעת שנפל ברשות ב"ד, או שמא אין לה כלום עד שתנשא לו בשנית.

תשובה: נראה דאין לה כלום עד שתנשא לו בשנית, דהא בשעה שנפל ברשות ב"ד לא היתה אשתו, ואין לה עליו כלום, ואף על גב דבשעת מיתה חזרה להיות אשתו, כיון שבשעה שנפל ברשות ב"ד לא היתה אשתו, א

ואחר כך נתן לו את הכלי ואמר לו: קח לך את הכלי הזה ולך אל הבית שאתה עתיד לישא בו אשה. ואמר לו: בני, אל תהי בוטח בכלי זה, שאין בו ממש, אלא כך אמרו חכמים: אדם עתיד ליתן דין וחשבון על כל שנהנו עיניו מכל מה שרצו ולא אסר עליהם. ואל תאמר: הואיל ואני עתיד ליתן דין וחשבון על כל מה שאני רואה, אמנע עיני מלראות. שכבר נתנה תורה רשות לאדם ליהנות מכל מה שברא הקב"ה בעולמו, שנאמר: כל אשר שאלו עיני לא אאצרתי מהם (קהלת ב, י). ואל תאמר: הואיל ואני עתיד ליתן דין וחשבון על כל מה שאני אוכל, אמנע עצמי מלאכול. שכבר נתנה תורה רשות לאדם לאכול מכל מה שברא הקב"ה בעולמו, שנאמר: כל רמש החי לכם יהיה לאכלה (בראשית ט, ג). ואל תאמר: הואיל ואני עתיד ליתן דין וחשבון על כל מה שאני שומע, אמנע אזני משמוע. שכבר נתנה תורה רשות לאדם לשמוע דברי שירות ותשבחות, שנאמר: קולך השמיעני כי קולך ערב ומראך נאוה (שיר השירים ב, יד). ואל תאמר: הואיל ואני עתיד ליתן דין וחשבון על כל מה שאני מדבר, אמנע פי מלדבר. שכבר נתנה תורה רשות לאדם לדבר דברי תורה ותפלה, שנאמר: שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך (תהלים נא, יז). ואל תאמר: הואיל ואני עתיד ליתן דין וחשבון על כל מה שאני עושה, אמנע ידי ממעשות. שכבר נתנה תורה רשות לאדם לעשות מצות ומעשים טובים, שנאמר: עשה לך כלי גפר (בראשית ו, יד). ואל תאמר: הואיל ואני עתיד ליתן דין וחשבון על כל מה שאני הולך, אמנע רגלי מללכת. שכבר נתנה תורה רשות לאדם ללכת בדרכי הישר, שנאמר: ואתה תלכה לדרכך לבטח (משלי ג, כג). ואל תאמר: הואיל ואני עתיד ליתן דין וחשבון על כל מה שאני רואה, אמנע עיני מלראות. שכבר נתנה תורה רשות לאדם להסתכל בדברי תורה, שנאמר: ועיניך יראו מוריך (ישעיהו ל, כ). ואל תאמר: הואיל ואני עתיד ליתן דין וחשבון על כל מה שאני שומע, אמנע אזני משמוע. שכבר נתנה תורה רשות לאדם לשמוע דברי תורה ותוכחת מוסר, שנאמר: הטה אזנך ושמע דברי חכמים (משלי כב, יז). ואל תאמר: הואיל ואני עתיד ליתן דין וחשבון על כל מה שאני מדבר, אמנע פי מלדבר. שכבר נתנה תורה רשות לאדם לדבר דברי תורה ותפלה, שנאמר: שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך (תהלים נא, יז). ואל תאמר: הואיל ואני עתיד ליתן דין וחשבון על כל מה שאני עושה, אמנע ידי ממעשות. שכבר נתנה תורה רשות לאדם לעשות מצות ומעשים טובים, שנאמר: עשה לך כלי גפר (בראשית ו, יד). ואל תאמר: הואיל ואני עתיד ליתן דין וחשבון על כל מה שאני הולך, אמנע רגלי מללכת. שכבר נתנה תורה רשות לאדם ללכת בדרכי הישר, שנאמר: ואתה תלכה לדרכך לבטח (משלי ג, כג). ואל תאמר: הואיל ואני עתיד ליתן דין וחשבון על כל מה שאני רואה, אמנע עיני מלראות. שכבר נתנה תורה רשות לאדם להסתכל בדברי תורה, שנאמר: ועיניך יראו מוריך (ישעיהו ל, כ). ואל תאמר: הואיל ואני עתיד ליתן דין וחשבון על כל מה שאני שומע, אמנע אזני משמוע. שכבר נתנה תורה רשות לאדם לשמוע דברי שירות ותשבחות

V 11966
29911

Yours for Peace, Calloway 527y

[illegible]
Secretary.

[illegible]

הרב הנזכר :

הנה הננו לפניכם בזאת ואנו הח"מ מודיעים בזאת לכל מי שיעיין בכתב זה כי אנו הח"מ מסכימים בזה שיהיה הרב הנזכר לבדו מורה הוראה בכל מה שיצטרך ועלה בהחלטה פה אחד בהסכמת הקהל ועדת מורים הוראה בכל מה שיצטרך לבדו

ביום ה' לחודש אייר תרצ"ו לפ"ק

הרמב"ם

כגון אחד מהאנשים שיודע שלו אלף שקל מהכיס ואינו יודע כמה הוא ואין שום אחד יודע כמה הוא ואין לו שום ראיה כמה הוא ואין לו שום סימן כמה הוא ואין לו שום דבר כמה הוא ואין לו שום דבר כמה הוא ואין לו שום דבר

בס"ד, יום ד' ערב חג השבועות תרצ"ח לפ"ק

מו"ה אברהם בן הרה"ג מוהר"ר יחיאל מיכל הלוי זצוק"ל

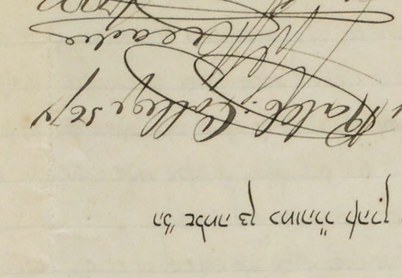

ברכה וישועה מאת ה' יבא לו ולכל אשר לו, ויזכה לראות בנחת פרי עמלו ויגיעו בתורה ויראת שמים, ולשמחה בחלקו בעוה"ז ובעוה"ב, אמן סלה.

בדבר שאלתו בענין הקידוש לבנה שנתעברה ע"י אונס בעת שהיתה בדרך ונסעה ברכבת ולא ידעה שהוא אסור, ואחר כך נודע לה שהוא אסור, ואמרו לה שיש לה לקדש עצמה מחדש בלי תנאי, ואם לא עשתה כן אסורה לבעלה ★ ומפרנסת מבעלה מחמת הפסד כתובתה, ואם כן איך יעשה עתה שהרי אינה יודעת אם קידשה בתנאי או בלי תנאי, ואם בלי תנאי אם הוא קידושין גמורים או ספק קידושין, ואם הוא ספק קידושין אם יש לה היתר לינשא בלי גט או לא, ואם יש לה היתר לינשא בלי גט אם יש לחוש שמא יבוא אחר ויקדשנה בתנאי ויהיה ספק ממזרת, ואם יש לחוש לכך אם יש לה היתר לינשא בלי גט אם יש לחוש שמא יבוא אחר ויקדשנה בתנאי ויהיה ספק ממזרת, ואם יש לחוש לכך אם יש לה היתר לינשא בלי גט אם יש לחוש שמא יבוא אחר ויקדשנה בתנאי ויהיה ספק ממזרת

ובדבר ב' חילוקים יש בין קידושי אונס לקידושי טעות, דבקידושי אונס אף שהיתה יודעת שהוא בלי תנאי מ"מ כיון שהיתה אנוסה ולא רצתה בקידושין אלא מחמת האונס, אבל בקידושי טעות שלא ידעה שהוא בלי תנאי אלא סברה שהוא בתנאי, אף שלא רצתה בקידושין אלא מחמת הטעות מ"מ כיון שרצתה בקידושין בכל אופן אלו הם קידושין גמורים, ועוד חילוק יש בין אונס לטעות, דבאונס אף שלא רצתה בקידושין אלא מחמת האונס